

[Oluf Pedersen.]

kommende har kun ønsket, at alle skulde stilles lige. Men da man ikke ønskede at medtage de tilfældige Ofre inden for de Grupper, hvis Indtægter er blandt de store, fandt jeg, at Kravet om Ligestilling maatte medføre, at de andre ogsaa maatte gaa ned. Jeg forstaaer ærlig talt ikke, at det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen taler saa bravt for de store Formuer og Indtægter; det er en ny Form for Kommunistpolitik — der maa jo være en vis Baggrund for dette.

Det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen var glad for mit Forslag om at ændre de 50 Kr. til 100 Kr., men det ærede Medlem har selv indstillet, at der kun skal gives 50 Kr., og jeg antager da heller ikke, at det ærede Medlems Kærlighed til mit Forslag er større, end at han vil stemme imod de 100 Kr. og blive ved de 50 Kr. Men hvad Mening er der saa i, at det ærede Medlem holder en lang, lang Tale for Stigningen fra 50 til 100 Kr.? Vi har jo nok set, at ærede Medlemmer, fordi de hørte til Regeringspartiet, har nøjedes med mindre, end de egentlig havde Lyst til, men de har dog aldrig begaaet den Uanstændighed at staa op her paa Tingets Talerstol og tale imod det, de engang er gaaet med til. Det er helt urimeligt — saadan kan man ikke drive Agitation.

Det ærede Medlem mente, at det, at Frihedsbevægelsens Samraad var repræsenteret, skulde yde Garanti. Garanti for hvad? Jeg kan ikke se andet, end at det eneste, det garanterer, er, at man kan være sikker paa, at Stillingen ikke bliver helt upartisk. Men man maa kræve Upartiskhed, og derfor maa ingen af Repræsentanterne være Part i Sagen.

Det ærede Medlem var inde paa det samme, som det ærede Medlem Hr. Aksel Møller: at jeg skulde være imod Frihedsbevægelsen. Nej! Men jeg kan godt sige klart, for at ingen skal kunne misforstaa det, at jeg har en uforbederlig Foragt for det selvalgte Frihedsraads Forsøg paa at spille Politikere efter Besættelsens Ophør — dertil er de kun selvbestaltede, og det har intet med Folkestyre at gøre.

Det ærede Medlem Hr. Martin Nielsen er fortsat meget vred paa Rigsdagen for den Uret, der er begaaet over for ham. Det er rigtigt, det ærede Medlem har jo Ret i, at der over for ham er begaaet en stor Uret — det skal ingen bestride, jeg skal i alt Fald være den sidste til at bestride det. Jeg har spurgt det ærede Medlem en Gang og fik intet Svar, men jeg kan godt spørge igen: Tror det ærede Medlem Hr. Martin Nielsen,

at vi fra Rigsdagens Side havde været i Stand til at faa det ærede Medlem fri? Jeg indrømmer aabent, at saa stærk tror jeg ikke, Rigsdagen under de givne Forhold var. Det kan jo ikke fragaas, at Nød bryder alle Love, vi magtede ikke under den tyske Besættelse at hævde Grundlovens Krav i alle Forhold, men jeg synes ikke, det ærede Medlem er berettiget til at anklage os, for at vi, at Rigsdagen, hvoraf det ærede Medlem jo selv var Medlem, ikke magtede den Opgave.

Ministeren for særlige Anliggender (Mogens Fog): Jeg beklager, at jeg ikke har udtrykt mig klart nok, siden jeg ikke over for det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen har fastslaaet tilstrækkelig tydeligt, at det af det ærede Medlem fremdragne Tilfælde falder ind under Loven, og at der saaledes ingen Lovændring kræves for at give vedkommende Genoprejsning. Den Fejl, der blev begaaet i Meddelelsen, beroede paa, at der samme Dag var likvideret en Stikker, som havde samme Erhverv andetsteds i Byen, og det illegale Nyhedsbureau forvekslede disse to. Det blev tydeligt meddelt, som jeg sagde, to Dage senere, at der var begaaet denne Fejl, at man havde forvekslet de to Urmagere, som det drejede sig om. Efter Befrielsen er der yderligere i Bladene offentliggjort en Meddelelse fra Ritzaus Bureau, hvori det atter blev slaaet fast, at det var en Misforstaaelse, naar der endnu gik Rygter om, at vedkommende Mand var likvideret som Stikker; han var faldet som Offer for et af de med Tyskerne samarbejdende Korps. Dette Tilfælde falder, som sagt, ind under Loven, og der kræves ingen Ændring heri, for at vedkommendes efterladte kan faa den Oprensning, der ligger i, at de faar udbetalt Erstatning og Hædersgave.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om de Mennesker, der maatte være likvideret som Stikkere, men om hvilke det senere oplyses, at de ikke var Stikkere, tror jeg det er meget vanskeligt i denne Lov at indpasse nogen Paragraf, der kan omfatte dem, fordi der i de enkelte Tilfælde vil være saa megen Tvivl til Stede, at det ikke kan blive betryggende at henlægge Afgørelsen til et administrativt Organ. Der er jo ogsaa i § 63 aabnet Adgang til, at der kan gives Erstatning til Personer, som Loven ellers ikke tager Sigte paa, eller i et andet Omfang. Herefter kan der ikke ydes Hædersgaver; men i øvrigt er det jo saaledes, at hvert enkelt Tilfælde kan forelægges for Finansministeren og Rigsdagens Finansudvalg, og